

בעזהשי"ת

מקשיבים לקולך

מאמרי השקפה וחיזוק
מלווים בסיפורי השגחה ואמונה מיוחדים
המקרבים את הלבבות לאהבת ה'

פרשת - בא

נערך ונלקט מתוך שיעורים יומיים שנמסרו מפי מגיד המישרים
הרה"ג פינחס אליהו פרץ שליט"א

ניתן לשמוע את השיעורים מידי יום ביומו
להאזנה חייגו לקו הישיר:

0733-71-81-57

כמו"כ ניתן גם להוריד את השיעורים
בעמדות ובאתר קול הלשון

זמני השיעורים מתקיימים מידי שבוע כדלהלן:

בבית הכנסת המרכזי "שבטי ישראל" אופקים
מידי יום אחר תפילת שחרית

בבית הכנסת "אהבת שלום" אופקים
בשבת קודש אחרי תפילת שחרית
חדש !!! שיעור בגמרא בשבת בשעה 15:15

להארות והערות וכן לקבלת הגיליון
ניתן לשלוח בקשה לכתובת המייל:

makshivim10@gmail.com

ניתן להוריד את הגיליון מידי שבוע
באתר דרשו וכן באתר לדעת וכן באתר קול הלשון
© כל הזכויות שמורות למערכת
להזמנת הרב לשיעורים 052-7654865

המעוניינים לזכות לקחת חלק בהפצת גיליון זה
לרפואה/הצלחה/זיווג/עילוי נשמת וכו'
מוזמנים ליצור קשר לטלפון: 052-7654865

פרשת בא תשפ"ג

אבטליון בכני ברק, זו תמונה שמתאימה יותר לשיפוצניקים 😊 מה הסיפור של התמונה הזו???

באחד הימים, ר' אברהם עבר ברחוב הזה ושומע בכי של ילדים קטנים, והאמת, שזה דבר שיגרתי, אבל בגלל שזו היתה שעת ערב, והוא שומע את הילדים קוראים: "אבא, אמא" ואף אחד לא עונה להם, זה היה נראה לו מוזר...

הוא עלה לבניין ודפק על הדלת שמשם נשמעו הבכיות, הוא שאל אותם: איפה אבא ואמא???, הם ענו לו: הם לא בבית.

כנראה הרדימו את הילדים והלכו לומר מזל טוב, זה דבר מאוד מסוכן, כיון שעל צד שילד קם ורואה שאין אדם מבוגר בבית, הוא יכול לפתח חרדת נטישה, ויכולות להיות לכך השלכות גם לטווח הרחוק, ולכן לא מומלץ לעשות כזה דבר.

מה עשה ר' אברהם

גניחובסקי זצ"ל

על סולם בלב בני ברק???

"דָּבָר נָא בְּאָזְנֵי הָעָם וְיִשְׁאַלּוּ אִישׁ מֵאֵת רַעְהוּ וְאִשָּׁה מֵאֵת רַעוּתָהּ כְּלִי כֶסֶף וְכִלְי זָהָב" [יא ב']

ראיתי שואלים: מה העניין שישאלו איש מאת רעהו? הרי כל המטרה היתה שיקחו מהמצרים, ואם כן, מה הענין שהתורה אומרת שיקחו איש מאת רעהו???

והתשובה: כדי שהמצרים יתנו להם, כדי שהמצרים יפתחו את היד, חייב שקודם כל הם יפתחו את היד אחד לשני, רק על ידי שהאחד ירחם על השני, בורא עולם ידאג להם שיקבלו מהמצרים את כל העושר.

ישנה תמונה שרואים את ר' אברהם גניחובסקי זצ"ל עומד על סולם ברחוב

סוּחַב הָאָרְגָזִים

בעניין הזה מסופר, לפני שנים בשכונת שערי חמד בירושלים, זוג מבוגרים ניהלו חנות מכולת קטנה, וכל בוקר הם היו מגיעים מוקדם, המשאית של תנובה היתה מניחה להם את הארגזים על המדרכה הקרובה, ומכיון שלא היתה גישה למשאית להתקרב לחנות, כל בוקר הבעל היה מגיע לחנות, וזה היה התפקיד שלו לסחוב את הארגזים הכבדים לתוך החנות.

יום אחד, אחרי שבעלה נפטר לי"ע ול"ע, היא היתה מוטרדת מי יסחוב את הארגזים של מוצרי החלב בבוקר??? היא זוכרת, יום אחד שבעלה הרגיש לא טוב, היא סחבה את הארגזים בעצמה, ואחר כך הרגישה כאבים בגב כמו שצריך, הרגישה כל חוליה, ועכשיו היא כבר מבוגרת, מה היא תעשה????

והנה, ביום הראשון שהיא הגיעה, היא רואה שהארגזים נמצא כבר ליד החנות, היא אמרה לעצמה, כנראה הנהג יש לו לב רחום והוא יודע שבעלי ז"ל היה עושה את זה והוא רוצה

הרב גניחובסקי אמר להם שיבואו לחלון והוא יטפס לשם, איך??? שאלו אותו, עם רחפן??? 😊 אמר להם: תבואו לשם, אני עוד שתי דקות מגיע לשם.

הוא לקח סולם וכיוון אותו לכיוון הבית שלהם שהיה בקומה נמוכה, והגיע לשם עם שקית ממתקים, הוא חילק אותם לילדים, ונשאר לעמוד על הסולם במשך זמן לא מועט, ואמר להם שיעלו לישון בחדר הזה ליד החלון, וישב וסיפר להם סיפורים מ"מקשיבים" 😊 עד שנרדמו... ורק אז ירד וחזר לביתו, כאילו כלום לא קרה...

איזו גדלות??? לקחת סולם??? מי יחשוב על כזה רעיון???

אבל ר' אברהם היה ידוע בהתנהגות מיוחדת בבין אדם לחבירו, הוא ידע להרגיש את השני, וזה מה שהתורה אומרת שאם ישאלו איש מאת רעהו, אז זה יגרום שהמצרים יביאו להם מעושרם...

שלא יראו אותה כל כך, והיא תוכל לראות מי זה שמחב את הארגזים.

והנה, היא קולטת שמגיעה המשאית, מורידה את הארגזים על המדרבה ונוסעת, לא עוברות חמש דקות, והיא רואה אדם מבוגר שבא ומתחיל לסחוב את הארגזים עד לחנות, היא התקרבה והיתה ה-מ-ו-מ-ה!!! האדם המבוגר הוא לא פחות ולא יותר ר' שלמה זלמן אויערבך זצ"ל!!! היא הגיעה ואמרה לו: הרב, למה הרב טורח?? הוא עונה לה בפשטות: הרי בעלך נפטר!!! מי יסחוב לך את הארגזים, אם לא אני...

וזה מדהים, הרי מדובר כאן על אחד מגדולי ישראל, שקודם כל הוא חשב על זה שצריך לעזור לה לסחוב את הארגזים, ודבר שני הוא כל בוקר התייצב לפני שהמכולת נפתחת, כדי שלא יראו שזה הוא עושה את זה.

לעזור לי, כל הכבוד לו, ה' ישמור אותנו...

וכך כל בוקר, היא באה והארגזים מחכים לה ליד החנות, והיא לא צריכה לסחוב, תודה לה!!!

לאחר מספר שבועות, הנהג עבר בין חנויות המכולת, כדי לגבות את החוב של מוצרי החלב, ואז אמרה לו המוכרת: אני ממש מודה לך! תודה על כך, שמאז שבעלי נפטר אתה מרים ומביא את הארגזים עד ליד החנות!!! תודה!!!

אמר לה: אין לי מושג על מה את מדברת, אני כבר שנים רבות מחלק את מוצרי החלב, ותמיד אני שם באותו מקום על המדרבה, אם הייתי מכניס לכל חנות את המוצרים שלה, הייתי מסיים את העבודה רק כלילה, פשוט אין לי זמן, לכן אני משאיר את המוצרים על הכביש...

היא היתה המומה, היא חשבה שזה הנהג, ועכשיו, היא יודעת שזה מישהו אחר לגמרי, היא חייבת לראות מי זה...

למחרת בחמש בבוקר, היא עמדה בגינה הסמוכה לחנות המכולת, במקום

תשאלו, מי שם יהלומים ברכב???
יש כאלה עשירים שאין להם מה
לעשות עם הכסף שלהם, יש סכום כסף
שכבר איכות החיים שלך לא
משתנה... זה לא משנה אם יהיה לך
מיליון יותר או מיליון פחות, ואם אין
שכל ישר, אז הוא יכול למצוא את
עצמו קונה רכב שמצופה ביהלומים,
בלשוננו קוראים לזה: "שופוני"...

בדוכאי אפשר לראות רכבי יוקרה
מצופים ביהלומים אמיתיים.

ואותה חברת רכבים סיפקה לאותם
עשירים את הרכבים האלה, והקניין
שלהם היה בקשר רציף עם אותו אדם,
שחויץ מעסקי היהלומים שלו, הוא היה
יושב ולומד תורה בזמנו הפנוי.

והנה, באחד העסקים שהוא עשה,
אמר לו המתווך: בשונה מהעסקים
שהיו עד היום, שהיה הכל בהקפה,
הפעם אני רוצה שתשלם לי במזומן,
כיון שיש לי נסיעה למזרח הרחוק
למשך תקופה ארוכה, ולכן אם תוכל
להשתדל לתת לי הפעם תשלום
במזומן.

באמת, לא היה לו פשוט, אבל הוא
הצליח לארגן לו במזומן, בכל זאת אלו

למה בחרת מכל העובדים
שלך דווקא בי??? שאל סוחר
היהלומים

"וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּנַעַרְיָנוּ וּבְזַקְנֵינוּ
גִלְדִי" [י"ט]

משה רבנו אומר לפרעה אנחנו לא
מוותרים לא על הילדים ולא על
ההורים, סיפור שהביאו בגיליון קול
ברמה, על כיבוד הורים, שמי שמכבד
את הוריו רק מרויח מזה...

והאמת, שזה כתוב במפורש בתורה:
"כִּיבֹד אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ לְמַעַן
יֵאָרְכְּוֶן יְמֵיךָ", [כ' י"ב] שהשכר על
מצווה זו, היא אריכות ימים.

אדם שהיה מתווך של יהלומים, [צריך
לדעת, שעסקאות כאלה, הם בהיקף
של מיליונים...] וכל פעם הוא היה
עושה עסקים, פעם עם חברות גדולות,
ופעם עם אנשים פרטיים, אחד
מלקוחותיו היה הקניין של חברת
"גינרל מוטורס" חברה שהיתה צריכה
יהלומים, כדי לשים אותם ברכבים
שהם מוכרים...

יכול, קודם אני אסיים לטפל באמא שלי, ואחר כך אני צריך לטוס, אם תרצה תיצור איתי קשר שם, ונתן לו את מספר הטלפון של בית המלון שהוא אמור לשהות שם ולהתארח.

איך שהגיע לשם, פנו אליו מהקבלה שמישהו חיפש אותו, הוא יצר איתו קשר, וסיכמו שיפגשו, וכשנפגשו שניהם, סיפר הגוי ליהודי, שהוא כבר הרבה זמן מחפש מחליף שיעשה את העבודה במקומו, והוא לא מוצא, הוא כבר אין לו כח לנסיעות האלה... ולכן הוא מבקש שהוא יחליף אותו.

אבל למה בחרת מכל האנשים שלך דווקא ביי? שאל, אמר לו: אצלך ראיתי שבשביל ערכים אתה מוכן לוותר על כסף, מה שלא ראיתי אצל שום אדם אחר.

אנשים אחרים רק רואים קצת דולרים, והם ימכרו את המשפחה שלהם, בשביל כסף הם יוותרו על ערכים, על הכל!!! רק בשביל להשיג עוד כמה דולרים...

מי שמוכן לוותר על כסף בשביל ערכים, אני רגוע שהוא לא ינסה

סכומים שכדי למשוך אותם, צריך את נוכחותו של מנהל הבנק, אתה יוצא מהבנק עם בריווקס.

למחרת, אותו גוי שקנה ממנו את היהלומים ושילם במזומן, פוגש באותו יהודי ברחוב, אמר לו: ארגנתי לך מזומן כי אמרת שאתה צריך לנסוע למזרח הרחוק, והנה, אני רואה אותך כאן, עשית עלי תרגיל להוציא ממני מזומן????

אמר לו: לא תרגיל ולא בטיך, פשוט באותו יום שרציתי לנסוע בערב, אמא שלי התקשרה אלי ואמרה לי שהיא מרגישה לא טוב, וביקשה ממני שאני אדחה את הנסיעה, היה לי מאוד קשה לדחות, אבל אם אמא מבקשת אין אופציה אחרת... ולכן נשארתי.

הוא קלט שהגוי מסתכל עליו במבט של אני לא מאמין שבשביל אמא שלך נשארתי, הוא הוציא לו את כרטיס הטיסה מהכיס, והראה לו: הנה, תראה שתיכננתי לטוס אתמול, והנה הכרטיס עם התאריך של אתמול.

אותו גוי הסתכל בתאריך והיה המום, ואמר לו: רציתי לשבת לדבר איתך על נושא רציני, אמר לו: עכשיו אני לא

הרמב"ן אומר שכל הרעיון שבורא עולם אומר לנו לזכור את יציאת מצרים, מכיון שמאז בריאת העולם קמו כל מיני ח'מרים למיניהם... ואמרו שבורא עולם הוא הפעיל את העולם ועזב אותו, עפרא לפומייהו, וחלק היו אומרים שהוא שולט, אבל לא על הכל... בורא עולם עשה במצרים שפטים, ועל ידי המכות שנתן להם, הוא הראה בחוש שהוא שולט הבלעדי על ה-ב-ל!!! על כל היצורים, וגם על כל הכוחות כולם, על כל הטבע, וכיון שלא כל שני וחמישי בורא עולם יבוא ויראה לכל אחד ניסים ונפלאות, לכן הוא ציווה שנוכח את מה שעשה, ועם זה נלך... ולכן, כמעט בכל המצוות תמצא תזכורת ליציאת מצרים.

ובדרך כלל, אדם לא מודה על הניסים הנסתרים, אלא רק על הניסים הגלויים, והאמת, שכל דברינו ומקרינו, כ-ו-ל-ם ניסים, ואין בהם טבע ומנהגו של עולם.

לדוגמא: אדם קם בבוקר, הולך, רץ, קופץ, אוכל ושותה... ועדיין לא מרגיש צורך להודות לה', למה??? אבל אם יום אחד הוא חלילה קיבל איזו מכה או היה מעורב באיזו תאונה ל"ע ול"ע,

לרמות אותי, אלא יתנהג ביושר, וזה תפקיד שמצריך הרבה יושר...

בסיום השיחה, הוא לקח על עצמו את התפקיד שאותו גוי עשה לחברת ג'נרל מוטורס, תפקיד שעזר לו מאוד, והכל בזכות כיבוד ההורים שלו...

הוא חשב שהוא מוותר, הוא חשב שהוא מוסר נפש, אך התברר שהוא עשה טוב בראש ובראשונה ל-ע-צ-מ-ו.

שלחתי לך 2,000 דולר???

קיבלת??? לא, קיבלתי רק

!!!1,000

"שאין לאדם חלק בתורת משה רבינו עד שנאמין בכל דברינו ומקרינו שכלם נסים אין בהם טבע ומנהגו של עולם. בין ברבים בין ביחיד. אלא אם יעשה המצות יצליחנו שכרו, ואם יעבור עליהם יכריתנו ענשו. הכל בגזרת עליון [רמב"ן בסוף פרשת "בא"]

השאר זה בוננוס" ואני אומר: אם קמת בבוקר חוץ מזה שאתה צריך להודות על החיים שבורא עולם נתן לך, תגיד תודה על כך שבורא עולם מאמין בכך שיש לך תפקיד, ולכן הוא נותן לך חיים, אתה לא מיותר, אז קדימה לעבודה...

שהכל על בדורים!!!

ישנו סיפור מדהים, שמראה בחוש שקבלה קטנה שאדם מקבל על עצמו בתורה ומצוות, הקבלה הזו היא זו שתביא לו את ההצלה, הסיפור הוא: על משפחה שהחליטה להתחזק בנושא של הברכות, שאומרים בבית לחלק את הברכה לשלוש, ולומר אותה בקול ושיענו אמן, וכל אחד היה מברך בקול לפני שהיה אוכל או שותה משהו.

יום אחד האמא עלתה לנוח צהריים, הילדים הגדולים שמרו על הקטנים למטה, לפתע האמא שומעת את מושי בן ה-3 מברך "שהכל", הלוו!!! מה הוא עושה כאן, הוא הרי אמור להיות

והוא לא יכול להזיז את הידיים כמו שצריך, או את הרגליים כמו שצריך, ועבר טיפולי פיזיותרפיה וב"ה החלים, מאותו יום, בכל פעם שהוא יזיז את הרגליים או את הידיים, הוא יחוש שבורא עולם נתן לו מתנה... הוא כבר יודה לקב"ה ברמה אחרת לגמרי...

מסופר: על אדם שהיה נותן לאדם נזקק 1,000 דולר בכל חודש, ובחגים, הוא היה נותן לו 2,000 דולר, אחרי תקופה, הוא פגש אותו אחרי החגים, אותו אדם בא והודה לו: תודה על ה 1,000 דולר ששלחת לי.

אמר לו: שלחתי לך 2,000 דולר, לא קיבלת???

אמר לו: הא, על ה-1,000 הקבוע אני לא מדבר, אני מדבר על התוספת 😊.

על מה שהוא נותן לו קבוע הוא אפילו לא חושב להודות, מה זאת אומרת?! את זה אני מקבל קבוע, מה העניין לפתוח את זה...

לצערנו, בהרבה מקרים, אנחנו גם מתנהגים כך, ושוכחים שבורא עולם לא חייב לנו כלום, וכמו שאומר הסטיקר "קמת בבוקר תגיד תודה, כל

למטה עם האחים שלו, מיד היא קמה, והוא עדיין באמצע הברכה, עם יד אחת הוא מחזיק כוס מים ובידו השנייה הוא מחזיק כמה כדורי נורופן...

באותו רגע, היא הבינה איזה גס שהם קיבלו על עצמם לברך בקול רם, בזכות זה היא שמעה את הקטנצ'יק שלה רגע לפני בליעת כדורי הנורופן, שהיו נראים לו כסוכריות ג'ל, אם הוא היה בולע אותם, ה' ישמור.

זה הכוח של קבלה, ואפילו קטנה... אם שומרים עליה, זו זכות שמגנה, מה גם שעצם הברכה שמברכים בקול רם, זה משבח את בורא עולם, וכבר זו זכות בפני עצמה, שבזכותה הבן ניצל.

לזרז???

או להזדרז????

"וְיִכְכֶּה תֹאכְלוּ אֹתוֹ מִתְּנִיכֶם תְּגַדְּרִים"
[י"ב י"א]

שמעתי מאבי מורי שליט"א: מה שאומר המדרש: שאת קרבן הפסח יש לאכול בזריזות כיוצאי דרכים, ר' יוסי

הגלילי אומר: לימדה תורה דרך ארץ ליוצאי דרכים שיצאו בזריזות, שאדם שעוזב מקום, לא יתעכב ביציאה, כיון שגם אם אדם עוזב את המקום בגלל שהיה לו רע שם, אבל יש זמנים שהוא נזכר ברגעים יפים וטובים, והוא יכול להתחרט על עזיבתו את המקום, ולשכוח מכל הרע שעשו לו, ולכן התורה אומרת, שיהיו זריזים ולא יתעכבו במקום, שלא יקבלו געגועים ולא ירצו לצאת ממצרים.

לעומת זאת, ישנם מצבים שבהם מוטל עלינו להמתין ולא להזדרז לצאת, וזהו רצונו של בורא העולם, כמו כסיפור שלפנינו:

סיפר אברך חיפאי על ערב שבת מסויים: היינו אמורים לנסוע להוריה של אשתי שהיו גרים ברכסים, בשעה 12:00 התקשרנו והזמנו מונית לשעה 16:00, כדי שנגיע מספיק זמן לפני שבת, כדי שנוכל להתארגן בזמן וברוגע, מבחינת הזמן היינו די מסודרים, והיינו קרובים לסיום הכנת התיק.

אלא שבשעה 15:00, השכנה הגיעה לאשתי וביקשה ממנה את הבית

שילמתי לו את הסכום שביקש, הוא שמח שגם קיבל כסף וגם הוא פנוי לעוד נסיעה, הוא נסע ואני הרגשתי שעמדתי בנסיון הזה בגבורה, הרגשתי שעל כזה דבר בורא עולם ישלם לי כהונן, אמנם לא עשיתי את זה בשביל השכר, אבל היה ברור לי שעל כזה דבר בורא עולם משלם טבין ותקילין.

אחרי ששחררתי את המונית עליתי לביתי, ואשתי עדיין מנקה את הבית, ואני יושב ומצפה ולא מדבר...

רק ב 16:20 אשתי סיימה לנקות, ירדנו עם המזוודה למטה, הזמנתי מונית אחרת ויצאנו, אותה שבת עברה עלי בהתעלות מיוחדת, באותו זמן הרגשתי את מה שכתוב בכל הספרים, שבשעה שאדם מתגבר על עצמו, הוא מזכך את עצמו ונשמתו, ובכך מתקרב לבורא עולם.

כדי לא לחשוף את זהותי, לא אאריך בפרטים, רק אציין שמספר שנים לא זכינו בילדים, ואחרי אותה שבת, ברוך השם, קיבלנו בשורות טובות... במשך שנים ניסינו כל מה שרק יכלנו בשביל לזכות, אבל דבר כזה עוד לא ניסינו,

לאורחים שיבואו אליהם לשבת, אשתי הסכימה, אבל היא פדנטית... ומאותו רגע שידעה שהבית הולך לשכנים, היא נכנסה למרתון של ניקיון, היא לא יכולה למסור את הבית לאנשים אחרים, כשהוא לא מצוחצח... היא התחילה לשטוף, להזיז רהיטים, ואני מסתכל על השעון שממשיך לזוז ולא מעניין אותו אם יש אורחים או לא, הוא ממשיך להתקדם...

לא רציתי להעיר לה, כיון שידעתי שמילה אחת שאני יאמר לה להזדרז רק תבעים אותה, ואין שום עניין להכעיס, במיוחד בערב שבת שזה זמן מאוד מסוגל למריבות, וצריך מאוד להיזהר שלא להגיע למריבה, החלטתי, שאני לא עונה ויהי מה.

השעון זו והגיעה השעה 16:00, המונית למטה צופרת, ואשתי עדיין ממשיכה בניקיון הבית, הצפירות של המונית כמעט והדליקו אותי... אבל החלטתי, שאני בכל מחיר לא יגרום כאן לכעס, ולכן ירדתי למטה והסברתי לנהג המונית שאנחנו עדיין לא מוכנים, ואני אשלם לו כמה שהוא חושב שמגיע לו והוא משוחרר לדרכו.

ההמשך "כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים"????

ועונה הכתב סופר: התורה באה ללמד אותנו, שאם באה לידך מצווה, אל תחמיצנה!!! והתורה מביאה לך דוגמא חיה: תסתכל ביציאת מצרים, כאשר עם ישראל, רגע לפני יציאת מצרים, היו במ"ט שערי טומאה, וחז"ל אומרים: שאם היו נשארים עוד קצת הם היו מגיעים לשער הנ"ן, ומשם זה היה אל חזור... כיון שבורא עולם לא היה גואל אותם.

אומרת לנו התורה: תראה מהי חשיבותו של רגע, ולכן מצווה שבאה לידך אל תאמר יש לי זמן, מה הלחץ... כיון שאתה יכול לפספס את המצווה, ולא תמיד ישנה הזדמנות שנייה!!!

הזריזות, אנחנו נוטים לחשוב שזה הידור במצווה, יש את המצווה ויש עניין להודרו בקיומה, הגמרא במסכת ברכות אומרת: "אגרא דפירקא רחמא" פירושו: השכר של הדרשה הוא על הריצה, ולא מובן מה זה משנה איך הוא מגיע, ולמה שיתנו לו שכר על הריצה????

ומה אני אניד לכם, הניסיון הזה פעל כמו שצריך...

ובמקרים כאלה מה שנדרש מאיתנו זה דווקא להמתין...

אסון ה"מחר"

"וּשְׁמַרְתֶּם אֶת הַמִּצְוֹת כִּי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצֵאתִי אֶת צְבָאוֹתַיְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם" [י"ב י"ז]

רש"י על הפסוק מביא: ר' יאשיה אומר: אל תקרי מצות אלא מצוות כשם שאין מחמיצין את המצות כך אין מחמיצין את המצוות, והיינו, כשם שבהכנת מצות לפסח, אנחנו נזהרים שלא יעבור הזמן, כיון שאם יעבור הזמן זה יכול להחמיץ ויהיה אסור בפסח, כל איחור קטן יכול לשנות את כל התמונה, כך במצוות, אם אדם דוחה ולא מקיים מיד, היא יכולה להעלם...

שואל הכתב סופר: אם זו הדרשה "ושמרתם את המצוות" אז מה קשור

התשובה: שבזה שהוא רץ הוא מראה כמה הדבר שווה לו...

נתאר לעצמנו אבא שמבקש מבנו כוס מים, והבן קם בקושי ותופס את הגב ואומר: א-ווילי, א-ווילי, הגב שלי 😊 עושה רושם כמו אחד שעוד שנייה הוא נפטר 😊 אבא שלו יגיד לו: עזוב, אני מוותר, אני לא צמא, מה אתה עושה טובות!?

אותו דבר, בורא עולם מצווה אותנו לעשות איזו מצווה מסויימת, אם אנחנו קמים בקושי, ובכלל עושים טובה שאנחנו קמים, אז זה מראה כמה שזה חשוב לנו, ואחד שמרגיש שהוא עושה טובה, אז שיידע שבורא עולם לא צריך טובות...

מסופר: על אבא שישב עם כמה בניו, וביקש מאחד הבנים שיביא לו כוס מים, הבן הגדול אמר: מצווה כזו חשובה, אני חושב שנמכור אותה למרבה במחיר, התחילו למכור מי רוצה לקנות את המצווה להביא כוס מים לאבא, בן אחד אומר 18 כמנין ח"י, השני מעלה לפעמיים ח"י 36, השלישי העלה ל 52 כמניין בן, הרביעי 4 פעמים ח"י 72 [על זה אמר גבאי

בית כנסת לאדם שתרם עשר פעמים כמניין ח"י, עדיף שתתרום פעם אחת כמניין מת 440 מאשר עשר פעמים ח"י 180 😊] עד שאחד הבנים אמר 101 כמניין מיכאל, פעם ראשונה, פעם שניה, פעם שלישית זכה, אחרי שהוא זכה במצווה, הוא רצה לכבד במצווה ונתן את המצווה ל...אבא 😊 שיביא כוס מים לעצמו, זריזות למצווה זה חלק בלתי נפרד מהמצווה, כי היא מראה את ההתייחסות שלנו למצווה, ולכן זה כל כך חשוב.

על הפסוק: "צא הלחם בעמלק מחר" אומר הגרי"ח זוננפלד: יש עמלק שזה יצר הרע, שקוראים לו "מחר", כל דבר הוא דוחה, מוישי תוריד את הזבל, מחר בבוקר!!! מוישי תתקן כאן משהו בבית, מחר!!! הבעייה שגם מחר הוא אומר מחר.

יש שדרשו שבשם "עמלק" רמוזים כל התירוצים האפשריים שגורמים לדחות דברים...

- ע- עוד מעט!!!
- מ- מחר!!!
- ל- לא עכשיו, מה הלחץ???
- ק- קשה לי, אין לי כוח!!!

אם אדם לא פועל בזריזות, הוא יכול לפספס הרבה הזדמנויות...

לפני כמה שנים, הניחו כבלים של העברת נתונים מהירה בין שתי מדינות, והעבירו את זה בתוך הים, זה פרויקט שנאמד במיליארדים.

וכל הרווח הוא שהם יקבלו מידע בערך חצי שנייה לפני שכולם מקבלים...

מה כבר אפשר לעשות בחצי שנייה????

ברגע שהם רואים עסקאות משתלמות, הם ישר סוגרים... ויוצא שהכבלים האלה שחסכו אמנם חצי שנייה, אבל מייצרים מיליארדים, ומרגישים את זה כמעט בכל עסקה...

זו חשיבותה של הזריזות, ולכן התורה מדגישה את זה.

בזמנו של הגר"ח מוואלוז'ין, היו כמה בחורים שדברו ביניהם בלימוד בזמן הסעודה, לפתע אחד הבחורים הקשה על השני מתוספות מפורש, הוא היה בהלם שהוא לא זכר את התוספות הוה, הוא קם ועזב את המקום ורץ לבית המדרש בעיירה אחרת, והתחיל לחזור על כל תלמודו, ולא עזב את הסטנדרט במשך שבע שנים רצופות, עד שנעשה לאחד מגדולי ישראל.

שאלו את הגאון ר' חיים וואלוז'ין: אם התלמיד ההוא עשה טוב בזה שהלך ובירך בדרך, או שהיה צריך קודם כל לברך ברכת המזון ואחר כך ללכת???

ענה להם ר' חיים וואלוז'ין: מצד אחד הוא עשה שלא כדין, לקום באמצע סעודה מבלי לברך במקום, מבלי לומר תודה לבורא עולם שנתן לו אוכל, שנתן לו להרגיש טעם, שנתן לו בריאות, שהאוכל מתעכל היטב בגופו, על עוד מיליון ואחד דברים... אז לכן וודאי שמבחינת זה הוא לא היה בסדר, כיון שלברך בדרך זה בדיעבד.

אבל מצד שני, אם הוא היה נשאר לברך ברכת המזון, לא היה יוצא ממנו כלום...

לא תאורה מהחזר מס,
אלא החזר מס מתאורה.

"וּשְׁמַרְתֶּם אֶת הַמִּצְוֹת כִּי בְּעֵצָם
הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצֵאתִי אֶת צְבָאוֹתֵיכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם" [י"ב י"ז]

רש"י על הפסוק מביא: ר' יאשיה
אומר בדרך שאין מחמיצין את המצוות,
כך אין מחמיצין את המצוות, ואם באה
לידך מצוה אל תחמיץ את ההזדמנות
לקיימה, תחטוף!!! כיון שאם עכשיו
יתאפשר לך, זה לא אומר שגם עוד
כמה רגעים תהיה לך האפשרות הזו,
לכן, חכם לא דוחה!!! ומי שרוצה
להצליח בחיים, יודע שהדבר הראשון
זה לא לדחות דברים, אלא לעשות
אותם מיד.

ראיתי סיפור שהביאו על אחד ממזכי
הרבים, שמתחת לבניין שלו היה בית
כנסת שהקימו תושבי השכונה, וכך
הוא מספר: יום אחד, אני שם לב
שהתאורה בבית הכנסת ממש
צולעת... על כל מנורה אחת שעובדת,
יש שתי מנורות שלא עובדות, וגם זו
שעובדת אתה מרגיש באולם חתונות,

כאילו עושים לך פלאשים... 😊 מידי
פעם היתה שולחת בזקים.

אמרתי לעצמי, שזה לא לעניין וחייב
לעשות משהו בנידון, החלמתי, שאני
אקח את זה על עצמי וזה לא שהכסף
נוזל לי מהכיסים... אלא הבנתי את
הצורך בכך, הגעתי לבית והתייעצתי
עם אשתי, שגם היא נכנסה לעניין...
שלכבוד בית ה' שווה להשקיע ולהיות
הגורם לכך שתהיה תאורה טובה, היא
התחילה לברר מהי העלות, האמת,
שזה היה די יקר, אבל החלטנו שאם
זה לכבוד הקב"ה, אז אין יקר, וכל
מכום שיהיה זה שווה...

בערב שבת, אני דורש בבית הכנסת
הזה, ואמרתי לעצמי, רגע רגע, למה
שאני לא אזכה גם אותם במצווה הזו,
ובאמת, בסוף הדרשה, הצגתי להם את
התכנית שלי, להחליף את כל
התאורה, וביררנו את המחיר, ואמרתי
להם את העלות, ואם כולם יתנו כתף
זה יהיה הרבה יותר קל, וסיימתי
שיבואו במוצאי שבת לבית כנסת
אפשר גם במזומן בצ'קים או באשראי.

הייתי בטוח שבמוצאי שבת כולם יבואו
ויתנו ביד רחבה, אבל חוץ מהמנקה

את כל הסכום, אם ל 3,000 תוסיף 0 זה הופך ל 30,000 ושלחתי את הקבלה הזו למס הכנסה, והם גבו על זה מס רגיל.

מיד שלחתי להם הודעה שזו היתה טעות, ואף צרפתי מסמכים שמראים שלא היתה שום הכנסה בסדר גודל כזה, ואני האשמה כזה, כיון שאני הוספתי את הספרה 0 בטעות בקבלה, ועכשיו, התקשרתי רק כדי ליידע אותך שםס הכנסה הודיעו שהם ישלחו החזר.

שימו לב טוב!!!! סכום ההחזר היה תואם להוצאה שהוצאנו על התאורה בבית הכנסת... רק הרווחנו, שבזכותנו התאורה בבית הכנסת הוחלפה ומאירה הרבה יותר טוב, והכסף, בורא עולם כבר החזיר לנו...

הרבה פעמים, אם אתה מתחיל איזה פרויקט של קדושה, רק אחרי שתתחיל, תראה את הסייעתא דשמיא, עד שלא מתחילים לא רואים סייעתא דשמיא, ורק אחרי שאתה קופץ למים אתה רואה סייעתא דשמיא, צריך להפנים, שאם לא נתחיל אז באמת לא יוזז כלום... אחרי שמתחילים רואים כמה סייעתא דשמיא מלווה אותנו.

של בית הכנסת 😊 אף אחד לא בא, לא נעים, והאמת שהכנתי אותם, כיון שלא מזמן עשו למקום הזה מייצ'ינג [התרמה בסכום קבוע למשך זמן ארוך] וכל אחד התחייב הרבה, ועכשיו אני באתי להם עם הרעיון של התאורה, חזרתי הביתה וסיפרתי לאשתי שנשארנו רק אנחנו כמו שתיכננו בתחילה.

הזמנו את בעלי המקצוע, ואמרנו להם שאנחנו נשלם הכל, נעשה משהו קמץ מצידנו לכבוד בורא עולם...

לאחר שהם סיימו להתקין את כל התאורה, כולם באו ופירגנו, מה עוד שזה לא עלה להם שקל, מה אכפת להם לומר מילה טובה... ונהניתי לשמוע שזה שינה את כל המראה של בית הכנסת והוסיף לו הוד והדר כיאה לבית ה'.

אחרי יומיים, אני מקבל טלפון מהמזכירה, וכך אמרה: עברתי על הקבלות של שנת 2019, וראיתי קבלה עם סכום הזוי שלא מסתבר שגבית כזה סכום גבוה...

התברר, שכאשר רשמתי את הקבלה, הוספתי בטעות את הספרה 0 וזה שינה

שהתחזקתי והכרתי את בורא עולם, ואיך הכל התחיל? זה היה כשבני בן ה 12 היה צריך לעשות עבודה על חגי תשרי, והוא בא אלי שאני אעזור לו, הידע שלי אז הסתכם בסוגי דגים, ובמזג האוויר, כדי לדעת מתי לצאת לדוג ומתי לא, בערך סביב זה נסוב הידע שלי, אבל כיון שהילד היה צריך עזרה, אמרתי לו: מה הבעייה?! יש לנו רב בבית הכנסת, בוא נלך אליו ונבקש ממנו עזרה בעבודה שאתה צריך לעשות.

הלכנו לרב, הוא קיבל אותנו בחביבות, ונתן לנו הרגשה שיש לו בשבילנו את כל הזמן שבעולם, הוא התעניין בנו, וענה לבן שלי על כל השאלות בסבלנות שלא קונים בשום חנות 😊.

האמת, שהוא ענה לנו הרכה מעבר... ותיבל את הדברים בסיפורים על גדולי ישראל שהשאירו אותנו עם פה פתוח, ולאחר שעה, כשסיימנו, שאלתי את הרב: אם יש מצב לבוא גם מחר, כדי לשמוע עוד, זה היה מרתק...

ענה לי הרב: בשמחה, סיכמנו על שעה שנבוא מחר, וכך גם למחרת הגעתי לרב, ומאז הפכנו למשתתפים הקבועים

סיפר לי ראש ישיבה מאיזור הדרום, שהוא ראה בחוש שרק אחרי שהוא הרים פרויקטים, אפילו שבתחילה הוא לא ידע מאיפה הוא מארגן את כל הסכום, אבל אחרי שהדברים התחילו לזוז, אחרי שהטרקטור עלה על השטח, הוא ראה בחוש איך שבורא עולם מזיז את העניינים לטובה, ודואג לו לכל הסכומים, אנחנו רק מראים מסירות נפש ובורא עולם עוזר בכל מה שצריך.

דייג או מציל???

חסד זו מילה שמורכבת מחס ד', והיינו, שמי שמרחם על הבריות, בורא עולם מרחם עליו, אומרים בשם אחד מגדולי המוסר: שכל פסיעה שאדם פוסע בעבור הזולת, הוא פוסע אלף פסיעות בשביל עצמו...

סיפר אדם: למחייתי אני עובד כדייג, יש לי סירת דייגים פרטית, וכל יום במשך כמה שעות, אני יוצא לים הפתוח, ושם בין ארץ לשמיים, אני מדבר עם בורא עולם על הכל, וזה התחיל בשלוש השנים האחרונות

לי להתעלם, סובבתי את הסירה למקור הקול, והדלקתי את הפנס כדי לראות מה יש שם, כולי רועד מפחד, לא יודע מאיפה הצעקה הזו, ואז אני שומע את המים זזים בתזוזה רצינית.

כיוונתי את הפנס לשם, וראיתי אדם שצועק לעזרה, הדלקתי את הסירה והתקרבותי אליו בזהירות עד שהגעתי למקום שאותו אדם שקע, מבלי לחשוב פעמיים, שיערתי את המקום שהוא שקע, ומיד קפצתי קפיצת ראש לאותו מקום, צללתי וחיפשתי אותו, לפתע הרגשתי שהוא תופס בי, ניסיתי להעלות אותו כלפי מעלה, אבל זה לא היה פשוט, הוא היה כבד כגלגל שהוא בלע הרבה מים.

כמהלך הדחיפה כלפי מעלה, הרגשתי שנגמר לי האוויר, ואם אני נשאר כך עוד רגע אחד שנינו טובעים, לא היתה לי ברירה, עזבתי אותו לרגע, עליתי מלאתי את ריאותי באוויר ושוב נכנסתי, תפסתי אותו ושוב ניסיתי למשוך אותו כלפי מעלה.

מכאן, אני זוכר שלפתע הרגשתי שמשכו אותי כלפי מעלה, והרגשתי פנס עוצמתי מאיר לי על הפנים, השלב

בשיעורו הקבוע של הרב, שנמסר מידי ערב.

רק אציין, שמאז החיים שלי קיבלו משמעות הרבה יותר מבעבר, התקרבותי לבורא עולם, וכל הבית שלנו עלה כמה רמות בזכות אותו שיעור...

ובזמן האחרון אפילו קבעתי לי חברותא עם הבן שלי, שגם הוא מאוד התקרב ואף הלך לישיבה, והכל בזכות הארת הפנים של הרב והסבלנות המדהימה שלו, שקירבה אותנו וגרמה לכל המשפחה שלנו לעלות...

יום אחד, בשעה 4 לפנות בוקר, לאחר מסע דייג של כמה שעות, אני חוזר לחוף, אמור לחכות חצי שעה עד לנץ, מתפלל ועולה לישון, בימים כתקנם הייתי ישר עולה לישון, מבלי לחכות לתפילה, אבל אחרי ההתחזקות שלי בשנים האחרונות, אין מצב שאני מפספס תפילה, כיוונתי את הסירה לתוך מעגן הסירות, כדי לחנות ולקשור אותה אל המזח, ומיד לצאת לבית הכנסת.

לפתע, אני שומע צעקה, בחושך לא ראיתי כלום, אבל משהו בתוכי לא נתן

הלו!!!! אפילו אשתי לא התרגשה כל כך 😊 ואז הרב אמר לי: אני רוצה להודות לך, על מה??? שאלתי, אמר לי הרב: על כך שהצלת את הבן שלי, היתה לי הצתה של פלורוסנט... ולא הבנתי מה הקשר ביני לבין הבן שלו, לרגע שכחתי מדוע אני שוכב כאן בבית החולים, ושאלתי: אני???

הרב אמר לי: בן, בן, אתה!!! אתה שמסרת נפש להציל, הצלת את הבן שלי!!! וואו, וואו, אני לא מאמין, איך הבן של הרב הגיע לאיזור הזה ועוד בשעה כזו??? שאלתי.

ענה לי הרב: כנראה שהוא רצה לטבול, והוא לא מצא מקווה פתוח, ולכן הוא הלך לים לטבול לפני הסליחות, ולא נזהר מספיק, וטבע, ואתה היית המלאך הגואל, כמו שאומרים במקום הנכון וברגע הנכון...

אמרתי לרב: זה רק בזכות הרב!!! כיון שעד לפני כמה שנים, כשהייתי מסיים את הדייג הייתי ישר מזדרז להספיק לישון מוקדם, אבל עכשיו, אחרי שהכרתי את בורא עולם, שוב אני לא מזדרז, אלא מחכה לתפילת הנץ, ורק אז עולה לישון, ונמצא שבזכות שהרב

הבא שהתעוררתי היה כבר בבית החולים, ראיתי לידי את אשתי, כאשר היא ראתה שהתעוררתי, היא הזעיקה מיד את כל הרופאים שטיפלו בי במסירות, עדיין לא יכולתי לדבר, רק אחרי יומיים הצלחתי לדבר. בימים האלה, כל הזמן רציתי לשאול את מי ניסיתי להציל, והאמת, שבהתחלה חשבתי לשאול בשלזמו, אבל אחרי שראיתי מהו המצב שלי, ואני הייתי במצב הרבה יותר טוב ממנו, אמרתי לעצמי, שכנראה הוא לא שרד את הטביעה...

אחרי יומיים, חזר אלי הדיבור ושכחתי מהעניין, דיברתי עם בני משפחתי, והם סיפרו לי שהם מאוד נלחצו מהמצב הרפואי שהייתי בו, ואירגנו תפילות רבות לרפואתי, וברוך השם שחזרתי לחיים...

לפתע, נכנס לחדרי הרב של בית הכנסת, רציתי לקום לכבודו, אבל לא יכולתי, והוא שראה את ההתאמצות שלי, סימן לי בידיו שאני לא אתאמן, אמרתי לעצמי, אולי הוא מתרגש לראות שניצלתי.

הרב התיישב ליד המיטה שלי, ואני קולט שהוא מרוגש מאוד, אמרתי,

והכל בגלל עני אחד שקוראים לו ר' יעקב אלטרין, שיושב עתה ומתרעם על הנהגתו של הקב"ה, והקב"ה כועם על שכניו הרעים שלא דואגים לשכן שלהם, על שלא שמים לב עליו, עד כאן לשון הכרוז.

הוסיף האר"י ואמר: לכן בואו נאסוף סכום כסף ונלך לר' יעקב ונעזור לו, אולי בורא עולם ירחם עלינו ויסיר מעל צפת את גזירת הארכה, אספו סכום כסף ושלחו אותו עם תלמידו של האר"י, רבי יצחק, שילך לר' יעקב ויתן לו את הכסף, ר' יצחק הגיע לביתו של ר' יעקב, ומצא אותו כשהוא בוכה, שאל אותו: מדוע אתה בוכה???

אמר לו: איך לא אבכה על רוע מזלי, לא מספיק שיש לי עניות שאני מתמודד איתה, אלא גם כד המים שהייתי ממלא איתו מים נשבר לי, ואפילו במה לאכסן מים אין לי.

ולקנות חדש?! ממש לא אוכל במצב הכלכלי שאני נמצא בו, לכן פניתי לבורא עולם, ואמרתי לו: ריבוננו של עולם, מדוע אסבול דוחק כה רב, כלום רשע אני יותר מכל בני האדם, ר' יצחק היה המום מכך שהאר"י חזה את זה

השקיע בי ובכנ שלי את כל אותם שיעורי תורה, ובזכותם חזרנו בתשובה, לכן הייתי בשעה הזו בסירה, ושמעתי אותו זועק לעזרה...

בורא עולם הראה לו בחוש, שאותה ההשקעה שהוא השקיע באותו אב ובן, היא זו שעזרה לו בהצלת בנו.

אתה פוסע פסיעה אחת עבור השני, ובעצם, אתה פוסע אלף פסיעות עבור עצמך.

התעלמות שעולה יקר!!!

"וַיַּעַל הָאֲרֶבֶת עַל כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם" [י' י"ד]

סיפר אבי מורי שליט"א: פעם אחת כאשר ישב האריז"ל זיע"א בשדה סמוך לצפת, ודרש בסתרי תורה בפני עשרה מתלמידיו, לפתע, עצר באמצע דברי התורה ואמר: ברגע זה, אני שומע קול כרוז שיוצא מן שמיא, מבית דין של מעלה וקולו הולך בכל הרקיעים, שנגזר על העיר צפת שיבוא עליה ארכה ויאכל את כל היבול שלה.

אמר להם האר"י: אין לכם מה לדאוג, הגזירה התבטלה, ר' יעקב התפלל לבורא עולם ומחל על כך שלא עזרו לו בהתחלה, לפתע הגיעה רוח סערה והעיפה את כל הארבה לכיוון הים, אפילו ארבה אחד לא נשאר, ומאותו יום תושבי צפת תמכו בר' יעקב אלטרץ ופרנסו אותו בשפע, והוא יכל לשבת ללמוד ולנצל את זמנו היטב, עד שנהיה לרבה של טריפולי שבסוריה...

בורא עולם רוצה שנרגיש, לפחות את אלה שמביכנו, ולא נתעלם.

ברוח קדשו, הוא נתן לו את המעות, ואמר לו: אנא למען ה', מכאן ולהבא, תיזהר לא להתרעם אחר מידותיו של הקב"ה, כיון שעל זה נגזר דינם של תושבי צפת שיבוא עליהם ארבה ויאכל את כל היבול שלהם, מיד השתטח ר' יעקב לארץ, וביקש מבורא עולם שימחל לבני עירו שלא השגיחו בצערו מבעוד יום.

ר' יצחק שב לחביריו, התלמידים היו המומים איך רבם ידע, והאר"י הודה להם שבזכותם בטלה הגזירה, המשיכו ללמוד תורה, אך לפתע חשכו השמיים, כאילו מישהו כיבה את האור... הסתכלו למעלה ונכנסו לפאניקה, וואי, וואי, כמה ארבה... הלך עלינו...

בשבח והודאה לה' יתברך ניתן להוריד מידי שבוע את הגיליון "מקשיבים לקולך" בעמדות קול הלשון

נכנסים לחיפוש רבנים או חיפוש נושאים

זכותבים גיליונות שבועיים מדפדפים עד לגיליון כמו כן ניתן להוריד שיעורים גם משנים קודמות

גיליון זה מוקדש לרפואה והצלחה

אימי מורתני דינה בת ריקה תחי' ○○○
הילדה מזוריה בת רחל תחי' ○○○
אביחי בן דינה הי"ו לזיווג הגון ○○○
יצחק בן רבקה הי"ו להצלחה ברו"ג ○○○
שיראל בת דינה תחי' מירב בת דינה תחי' לזיווג הגון ○○○
להצלחת משפחת התורם בעילום שם ○○○
לרפואת ○○○

אבי מורי ר' שלום בן עישה שליט"א ○○○
ר' רחמים בן ריקה הי"ו ○○○
שולמית בת סוליקה תחי' ○○○
הילד הראל מאיר בן לינוי ני"ו ○○○
לרפואת מרגלית בת סוזן תחי' סוזנה בת רחל תחי' ○○○
ר' אלישמע בן אופירה הי"ו שרה בת דינה תחי' לזרע בר קיימא ○○○
מכלוף בן גיגי בן מרים הי"ו ○○○

לאה בת חסידה חסיבה תחי' ○○○
ר' רפאל ישראל בן מזל הי"ו ○○○
דינה בת סימה תחי' ○○○
לינוי בת שירה תחי' ○○○
רבקה בת חסידה חסיבה תחי' לזיווג הגון והצלחה בכל מעשי ידיה ○○○
לזיווג הגון ישראל עמר בן תמר הי"ו ○○○
להצלחת ○○○

גיליון זה מוקדש לע"נ הנפטרים

הסבא ר' מרדכי פרץ בר שמחה ז"ל ○○○
הסבתא ריקה בת עזיזה ע"ה לבית כהן ○○○
משה סרג' עטיה בן אורידה ז"ל ○○○
ר' אורן בן רחל רשל ז"ל ○○○

חמותי הרבנית חסידה חסיבה בת סוליקה ע"ה לבית הרב אדרי זצ"ל ○○○
הסבא ר' פינחס אליהו כהן בר שמחה ז"ל ○○○
אייד בת מרגלית ע"ה לבית שריקי ○○○
ר' משה אילוז בן זוהרה ז"ל ר' חיים יעיש שושן בן עליה ז"ל ○○○

מור חמי הרה"ג רפאל אדרי זצוק"ל הצדיק מרעננה ○○○
הסבתא עישה בת סולטנה ע"ה לבית פרץ ○○○
הצדיק מרעננה ר' יצחק הכהן הוברמן בן זלאטא אסתר זיע"א ○○○
חיים בן גיגי בן מרים ז"ל ○○○

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב
הוא יברך את

"עמודי התווך"

המחזיקים ותומכים בהוצאת הגיליון לשבוע זה

הורי היקרים
הרב שלום ודינה פריץ הי"ו

ר' פינחס ולינוי
בהן הי"ו

איתמר ואסתר
אילוז הי"ו

יזרם ומיי
עמיה הי"ו

ה' ישמרם ויחיהם, וישמור להם בני משפחותיהם הנעימים,
יצליחם במעשי ידיהם וכפרנסתם,
ימלא האל כל משאלות ליבם לטובה ולברכה,
וזכות התורה תהיה מגן וצינה בעדם,
וכן יהי רצון ונאמר אמן.

בשורה משמחת

בסייעתא דשמיא ולאור בקשת רבים

עלה בידינו לפתוח קו מלפון ישיר

לשיעורי הרב שלימ"א

שמספרו:

0733-71-81-57

(ללא הקשת שום קוד)

השיעורים נמסרים מידי יום ביומו בשעות הבוקר